

Gasilci v BERICEVEM so dobili nov avtomobil

Bolje pripravljene

V soboto 27. decembra 1966 je gasilsko društvo BERICÉVO prejelo nov gasilski avtomobil Kombi gasilec. Dokaj pisana je zgodovina težkega boga za dosego tega cilja.

BERICÉVSKA gasilska skupnost obsega le dve vasi, BERICÉVO in BRINJE. Obe vasi skupaj štejeta komaj 110 hiš, pa vendar so gasilci in vaščani teh dveh vasi zbrali toliko denarja, da so lahko prispevali 30% delež nabavne cene gasilskega avtomobila.

Slovesno predajo avtomobila sta opravila poveljnik občinske gasilske zveze Lovro DEČMAN in predsednik Jože ROZMAN.

Tudi ta avtomobil je kupila ObGZ iz istih sredstev, kakor vsa dosedaj nabavljena motorna vozila.

Sprejem novega gasilskega avtomobila so opravili v ožjem krogu, tiho in skromno, saj za večjo zunanjo slovesnost sedanji čas ni primeren. Zato bodo počakali na ugodnejše pomladansko vreme.

Cetudi je bil sprejem tih in skromen, je vendar izražal polno skrivitega veselja in zadovoljstva med vsemi tamkajšnjimi gasilci. BERICÉVSKI gasilci se dobro zavedajo, da so si s tem le izboljšali pogoje za morebitni nastop pri elementarnih nezgodah, bodisi doma v vasi ali pa v bližnji okolici.

Gasilci v BERICEVEM so leta 1967 praznovali 70-letnico svojega samostojnega delovanja; pred tem datumom so imeli z Dolani skupno gasilsko dru-

štvo. Leta 1897 so ustanovili samostojno društvo z namenom, da bi lažje kljubovali rdečemu petelinu, ki se je tiste čase zelo pogosto pojavljal na tem področju. Leta po ustanovitvi so že nabavili za takrat zelo moderno gasilsko ročno brizgalno, s katero so več desetletij uspešno kljubovali požarnim katastrofam. Nekaj let po prvi svetovni vojni so se začele na naše podeželje širiti gasilske motorne brizgalne. Ta napredek je tudi gasilce v BERICEVEM vzpodbudil, da so pričeli misliti na motorno brizgalno, ki naj bi zamenjala ročno in s tem razbremenila osebo silo za črpanje in dovajanje vode na požarišče. Zaradi denarne stiske se je ta njihov sen dokaj pozno uresničil. Šele leta 1934 jim je Ivan KOGOVŠEK, takratni lastnik Zvonarne v St. Vidu, ki se je bavil tudi z izdelavo motornih gasilskih brizgal, dobavil to brizgalno. Vzporedno s tem pa so gojili tudi željo po motornem vozilu. Ob tem pa so zadeli na še večje težave. Njihov gasilski dom je bil veliko premalen, da bi spravil vse želje gasilcev pod streho. Lotili so se priprav za povečanje doma. Ker pa je ta akcija zelo počasi napredovala, se je zavlekla tja v drugo svetovno vojno, vendar so dom spravili pod streho.

Vojna se je končala, obnovili so gasilsko organizacijo, težnja po avtomobilu pa je ostala. Po posredovanju takratne ObGZ Črnuče so pre-

jeli od poklicne brigade star tovorni avtomobil znamke Steyr. Ker pa v društvu takrat niso imeli sposobnih ljudi, ki bi znali pravilno ravnati z motornimi vozili, ga jim je ObGZ Črnuče vzela in ga dala GD Podgorica. Zaradi tega so nastala trenja in društvo je pričelo stagnirati.

Z združevanjem občin so se leta 1960 združile tudi Občinske gasilske zveze in od tedaj dalje je društvo znova začelo uspešneje delovati. V tem času so organizirali tudi gasilsko mladino, ki uspešno nastopa z drugo gasilsko mladino v občini. V odbor je prišlo tudi nekaj mlajših članov, ki so močno poživili društveno delovanje in tudi stara težnja po novem gasilskem avtomobilu se jim je naposled uresničila.

VINKO SKERL

Letna konferenca ZB NOV »Danile Kumar«

Najbolj aktivni v krajevni skupnosti

Kot vedno je bilo tudi to pot v Domu družbenih organizacij Posavja premalo prostora za vse člane ZB, ki so prišli na letno konferenco svojega združenja. Zopet je prišlo do besed o potrebi po večjem prostoru za zborovanja občanov, oziroma članov organizacij in društev na Posavju.

Konferenci, ki je bila tik pred Novim letom 1970, so kot gostje prisostvovali: narodni heroj Franc Stadler, republiški poslanec ing. Miloš Polič, odbornica mestne skupščine Milka Rome, predsednik občinskega odbora ZB NOV Ivan Kunovar in drugi.

Poročilo o delu je prečital tajnik združenja tovariš Vito Pirc. Iz poročila je bilo razvidno, da to združenje še vedno prednjači s svojo aktivnostjo pri skoraj vseh vprašanih v krajevni skupnosti.

Razprave je bilo veliko, vendar se je bolj nanašala na tolmačenje raznih vprašanj in predpisov o pokojninah, invalidninah in priznavalninah, kot na delo združenja.

Tovariš Ivan Glinšek pa je razpravo poživel z vprašanji okrog partizanske grobnice in partizanskega grobišča v Stožicah. Konferenca je v zvezi z njegovo razpravo sprejela nekaj sklepov, ki zadoščajo odboru združenja, da se bo v bodočem delu posvetil vprašanju pokopa sorodnikov onih padlih borcev, ki počivajo v grobnici, kakor tudi drugih članov ZB NOV na Posavju. Posvetili se bodo morali tudi vprašanju razširitve grobišča in gradnje mrliške vežice.

Značilno je bilo razburjenje večjega števila prisotnih članov ZB zaradi nemoralnih članov in razprav o seksu v mladinskih in študentskih časopisih. Poslanec ing. Miloš Polič se je zavezal, da bo to vprašanje sprožil na zasedanju republiške skupščine. V zvezi s tem kako in kje se mladina izživlja, so člani ZB imeli tudi nekaj pripomb na vsebino dela posavske mladine, ki ima v Domu družbenih organizacij vsako sredo svoj klubski večer.

Konferenca je sprejela predlog, da se pošlje maršalu Titu, predsednikoma republiških zvez ZB NOV Slovenije in Hrvaške, republiškem odboru Koroških borcev in združenju borcev NOV v Kumrovcu, pozdravna pisma.

Honorarna zaposlitev za upokojence

Na društvu upokojencev je precej povpraševanja po ženskah, ki bi hotele v dopoldanskem času varovati otroke zaposlenih mater. Povpraševanje je veliko, ponudba pa zelo skromna.

Gospodarsko razstavišče je iskalo honorarnega kurjača, pa ga niso našli med svojimi člani. Večina za delo sposobnih in voljnih upokojencev že dela, in sicer okrog 20 odstotkov vseh članov.

Zadnje čase iščejo med upokojenci predvsem kurjače za centralno kurjavo. Precej upokojencev se je zaposlilo pri podjetju Varnost kot vratarji in nočni čuvaji.

DOPISUJTE V ZBOR OBČANOV!

Nafta tudi v Stožicah

Kurilno olje (nafta za peč) Bežigradčan lahko kupujejo na črpalkah Petrola v Samovi ulici, na šmartinski cesti in od nedavna tudi na črpalki ob Titovi cesti v Stožicah (na desni strani, gledano proti Ježici). V Ljubljani letošnjo zimo ni primanjkovalo kurilnega olja, zato ni bilo težav, kot so jih meli v nekaterih drugih jugoslovanskih mestih.

Kurentov hram — »bežigranski«

Gostinsko podjetje Bežigrad je prevzelo gostišče »Kurentov hram« ob Titovi cesti, nasproti Gospodarskega razstavišča. Do navedega leta je bil »Kurentov hram« obrat hotela »Uniona«.

O prisilni upravi

Na prihodnji seji občinske skupščine, ki bo 22. januarja, bodo odborniki dobili tudi poročila o prisilni upravi v Modrih oblačilih in tovarni Tonosa. Razpravljali bodo še o osnutku občinskega pravnice za leto 1970.

Prometniki z rumenimi rutami

Pionirji skrbijo za varnost na cesti

Peljal sem se skozi Črnuče. Ob glavni cesti, pri spomeniku padlim v NOB in blizu Doma borcev NOV, sta stala dva prometna miličnika z rumenimi rutami okrog ovratnika. Nazaj grede sem imel z njima takde razgovor:

● Za Zbor občanov bom nekaj napisal, če si za to?

»Prosim, za kateri časopis? Kdaj izhaja, ali ga prodajajo? Se ga lahko kupi tu v trgovini?«

Mladi mož je bil brez zadrege, samozavesten in prijeten. Pojasnil sem mu vse kar sem vedel o »Zboru občanov«, toda tega ali ga bo odslej vsaka družina v naši občini dobila brezplačno mi nisem omenil, ker nisem vedel.

● Gotovo si iz osnovne šole Maksa Pečarja na Črnučah. Kako se pišeš in v kateri razred hodiš? Sem ga nato vprašal saj sem zaslutil, da nima nič proti razgovoru »za časopis.«

»Da, iz šole Maksa Pečarja sem, pišem pa se Fileki Rado in hodim v 8. b razred. Nam v osmih razredih je poverjena ta služba, ki spada k pouku o prometni vzgoji.«

● Povej kaj več o tem, kako imate to službo organizirano?

»V prometni službi smo vsak dan po dva in sicer po en učenec in ena učenka. Za varno prečkanje ceste skrbimo približno od 12.30 do 13.30 ure. Vrstimo se po abecednem redu, vsak teden druga dva. Skrbimo za varen prehod čez cesto predvsem učencev in učenk iz »višjega turnusa«, ko gredo v šolo. Oni iz nižjih razredov gredo domov, ko nas še ni tukaj.«

● Ali ustaviš promet, ko gredo otroci čez cesto?

»Ne, te pravice nimamo. Z roko opozarjamo avtomobiliste, da naj zmanjšajo hitrost

voznje, sicer pa jo največkrat zmanjšajo kar sami od sebe, ko me zagledajo. Tudi starejši gredo raje čez cesto po »zebrici«, kadar smo mi tu. Sedaj gre to malo težje, ker »zebrek« sploh ni več videti.«

● Kako ti gre v šoli in kam boš šel po končani osnovni šoli?

»V šoli mi gre srednje dobro. Najprej sem mislil iti v miličniško šolo, potem pa sem se premislil. Šel bom na srednjo tehnično, na električno — šibki tok.«

Potem sva se pozdravila in odšel sem k prometni miličnici z rumeno ruto. Ob njej je stala njena prijateljica in ko sem pritisnil na fotoaparata je vzkliknila: »Saj sem ti rekla, da je novinar!«

Učenka v miličniški bluzi in krilu je bila nekoliko v zadregi. Ko sem se predstavil se je še ona: »Sem Breznik Marta in hodim v 8. b razred.«

Potem sem povzel: »Tvoj sošolec Rado mi je že vse povedal o organizaciji prometne službe v vašem razredu. Ali bi mi ti povedala, kakšne so tvoje izkušnje v tej službi?«

»Oh, saj jih sploh nimam, danes sem prvič...«

● Kako to, saj si na začetku abecede?

»Imela sem dopolnilni pouk, ravno tisto uro pred začetkom rednega pouka, ko sicer skrbimo za varen prehod čez cestov.«

● In kaj si opazila danes,

kako se npr. obnašajo pešci? »Oh, čez cesto hodijo povsod, ravno tako kot tu, kjer bi morala biti »zebra.«

● In soferji, zmanjšajo hitrost ko te zagledajo?

»Ne, nič je ne zmanjšajo; nisem opazila niti, ko me zagledajo, niti ko gredo ljudje čez cestov.«

Tak je bil, dragi bralci, moj razgovor s prijetnima in prištrčnima »prometnima miličnikoma« na Črnučah.

Ampak, veste kaj, čeprav možje držimo skupaj se mi je vseeno zamalo zdelo, ko Marte kot prometnika, uporabniki cest skoraj niso upoštevali. Od moških, zlasti od soferjev, pa to sploh ni »fair«, da o prometni varnosti na cesti niti ne govorimo.

STANE KOMAN

Podjetje za promet z industrijskimi surovinami ter reprodukcijskim in odpadnim blagom

EXPORT
IMPORT

dinos
LJUBLJANA

V vsaki delovni organizaciji in pri vsakem posamezniku je vedno nekaj tudi za nas; in obratno: vsakdo bo našel pri nas nekaj za svoje potrebe.

Poslujemo v vseh večjih krajih Slovenije

Marta Breznik

Rado Fileki